- היה טעון אוכלין ומשקין מבעוד יום כולי

He was laden with food and drink from Friday, etc.

OVERVIEW

ר' חייא (in support of s'ברייתא ruling that עקירת גופו כעקירת הפץ דמי) which states that if a person was laden with objects from before שבת, and subsequently carried out these items on שבת he is חייב; proving that עקירת גופו כעקירת הפץ דמי and explains why it mentions ער"ש and not שבת.

-בשעמד לפוש 1 משחשכה איירי דבלא עמד לא מיחייב

The ברייתא is discussing a case where he stopped to rest after it became dark (after the onset of שבת) and then carried it out; for if he did not stop to rest after the onset of קרבן he would not be liable for a קרבן

תוספות explains his ruling while responding to an anticipated difficulty:

אף על גב דעקירת גופו כעקירת חפץ דמי 2 לא בטלה עקירה ראשונה - 3 אף על גב דעקירת גופו בעקירת חפץ דמי 2 לא בטלה עקירת אופו is considered as if there was an עקירת חפץ, nevertheless he is not מבעו"י, since the first עקירה (which was made מבעו"י, when he was laden with the אוכלין ומשקין) was never nullified -

- כדאמר לקמן (דף ה,ב) המפנה חפציו מזוית לזוית ונמלך עליהן להוציאן פטור אמרא ממרא states later, 'one who moves his articles with the intent of moving them from one corner to the other corner of the same room, and while he was moving them he decided to take them out to the רה"ר he is פטור. The reason is -

שלא היתה עקירה משעה ראשונה לכך

because the initial עקירה was not for this purpose. The first עקירה was a permissible (to move the objects within the same room). That עקירה was never nullified since he never stopped moving the objects. The subsequent עקירת גופו is not considered an עקירה since there was

¹ תוספות states specifically עמד לכתף to exclude עמד לכתף (where he stopped [merely] to adjust his load). עמד לכתף is not considered a proper אנקירה and would not suffice to make the following עקירה a proper עקירה.

² Seemingly, when he took the last step from the רה"ר [and entered the רה"ר] it should be considered as if he made an נקירה ברה"ר (and a חייב (and a הייב הברה"ר), since נעקירת הפץ דמי (the should therefore be הוצאה הייב (מול ברה"ר).

³ The person placed אוכלין ומשקין on himself מבע"י (this is considered an פטור of עקירה (ערב שבת [סת עקירה on himself) שבת (this is considered an פטור of עקירה (ערב שבת from the onset of שבה we never made an שבת on שבת The rule of (עקירה הפץ דמי). The rule of עקירה אופו (בעקירה בעקירה בעקירה בעקירה בעקירה בעקירה on עקירה בעקירה and the was not at rest since the onset of שבת the only if the item is at rest; otherwise it is not considered an שבית and placed them on his body. There was no subsequent עקירה therefore that עקירה was never nullified and there can be no subsequent עקירה unless a הנחה (such as שבית is made first.

never a הנחה after the permissible עקירה של. Similarly here too, there was no אנחה after the עקירה של מקירה של of עקירת גופו היתר on עקירת גופו היתר, therefore there can be no subsequent חיוב of עקירת.

תוספות responds to an apparent difficulty:

ונקט מבעוד יום לאשמעינן דעקירת גופו כעקירת חפץ דמי – מבעוד יום לאשמעינן דעקירת גופו כעקירת חפץ דמי And the ברייתא (and not מבעו"י (משחשכה), in order to teach us that עקירת גופו is considered as if it was עקירת גופו explains -

דאי הוה נקט טוען עצמו⁵ משחשכה ועמד לפוש לא היה משמע מידי – דאי הוה נקט טוען עצמו⁵ משחשכה ועמד לפוש לא היה משמע מידי would have stated, he loaded up after dark and then stopped to rest and if he was then הייב he is הייב, it would not have taught us anything -

דאפילו אי עקירה והנחת גופו לא הויא עקירה והנחה חייב משום עקירה ראשונה 6 : For even if עקירה מחל מדיב are not considered an עקירה אפירה, he would still be משחשכה on account of the first עקירה which took place משחשכה [when he subsequently placed it down in the 7 .

SUMMARY

נפו עקירת ופץ is עקירת כעקירת provided that גופו was at rest before the חיוב of .

THINKING IT OVER

- 1. תוספות explains that if the ברייתא would teach its ruling when he loaded up משחשכה we would not know that ברייתא אופו כעקירת גופו כעקירת גופו כעקירת הפץ דמי Seemingly if the ברייתא would have taught this case where another person loaded him משחשכה, we could also derive that "עגכעח"ד, why was it necessary to mention.9
- 2. תוספות states that (even) if עקירת והנחת עקירת והיץ דמי is not כעקירת הפץ, nevertheless if he was מעקירת משון משחשכה and was then מוציא he would be חייב for the first עקירה [There would therefore be no proof from the עקירת גופו כעקירת that עקירת אופו כעקירת אופו כעקירת ברייתא וופו כעקירת אופו ברייתא ברייתא וופו ברייתא אופו ברייתא וופו ברייתא וופו ברייתא אופו ברייתא וופו ברייתא ברייתא ברייתא וופו ברייתא ברייתא ברייתא וופו ברייתא בריית בריית בריית ברייתא בריית בריית בריית בריית בריית בריית בריית בריית בריית בריי

⁴ תוספות taught us that this rule of עמד ומשקין וכו' היים is only if he was עמד לפוש משחשכה. The anticipated question is why teach us this case where he was טעון מבעו"י and carried it out משחשכה (which is slightly unusual) the same ruling would apply if he was טעון משחשכה מאד א מוציא and then was מוציא he will also be חייב, since there was עקירת גופו מדירת גופו.

⁵ See 'Thinking it over' # 1.

⁶ However now that he was טעון מבעו"י he cannot be מחויב for the initial עקירה, therefore (since he was עמד לפוש) there is proof that פעקירת חפץ דמי זו עקירת אופו (for otherwise why is he חייב even if שיים.

⁷ See 'Thinking it over' # 2.

⁸ See footnote # 5.

⁹ See (לר' מנחם דוד טעמקין) ויברך דוד (לר' מנחם דוד טעמקין).

¹⁰ See footnote # 7.

נחבטל צקירה (even if we maintain עמד לפוש (even if we maintain עקירה לאו כהנחת גופו לאו לאו (הנחת הפץ דמי) (הנחת גופו לאו לאו לאו לאו לאוים, for if someone took the item from his body and was עקירה, the second person would be חייב, for it is considered an עקירה מונח from a נתבטל מונח and if we would maintain מקירה מונח לאו כעקירת חפץ דמי (אקירת חפץ דמי). There was no חייב עקירת גופו לאו כעקירת חפץ דמי would prove that אפירת חפץ דמי 13

_

¹¹ The הנחת is not considered a הנחה to be מהייב him since there was no act of הנחת, the item was not removed from its place on the body (it always remains in the same place), nevertheless the item is considered at rest which means the effects of the first עקירה are nullified. There is a distinction between the act of הנחת (which it may not be if מונח חפץ דמי) and a status of being מונח (at rest) which is not dependent whether הנחת הפץ דמי.

 $^{^{12}}$ This is evident from the משנה which states או שנטל מתוכה והוציא regardless how it got to be in the hand from where it was taken.

 $^{^{13}}$ See איי ישראל, שפ"א, שפ"א, מנחת מחל and מנחת אריאל אות מנחת.